

de anbefalede, »sociale Køberforeninger« skulde kunne afhjælpe Miséren. Af den Omtale, der gives af Køberforeningernes Virksomhed i andre Lande, fremgaar det tværtimod, at disse Foreninger *intet* har udrettet til Forbedring af Syerskernes Løn men at de har beskæftiget sig med en Mængde andre Ting — sikkert fordi de ikke magtede Lønspørgsmaalet.

Siden Frøken Dahlberg holdt sit Foredrag, har jeg haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med Beretningen for de sidste 2 Aar fra den, ogsaa af Frøken D. omtalte, amerikanske nationale Køberforening, og de her opnaaede Resultater opfordrer ikke til at forsøge noget lignende her hjemme. Det er øjensynligt af den amerikanske Forenings Program, at den har de bedste Hensigter, men den har, trods 20 Aars Arbejde, saa godt som *intet* opnaaet. Det er indlysende, at et Forbund paa 30,000 Medlemmer, spredt over de Forenede Staters uhyre Territorium med 82 Millioner Indbyggere, ikke har nogen *Magt* til at sætte igennem, at Fabrikker og Købmænd betaler deres Syersker ordentligt. Til Trods for de beskædede Førdringer, Forbundet stiller for at opnaa Ret til at benytte deres Garantimærke og blive optaget paa de saakaldte »hvide Lister«, er det da ogsaa kun et ringe Antal mindre Forretninger og Fabrikker, der har bundet sig til det opstillede Program.

Jeg tror derfor at turde sige, at Frøken Dahlbergs Oplysninger beviser det modsatte af, hvad hun maaske har tænkt sig, nemlig at det vil være utilraadeligt at starte en Køberforenings Bevægelse her hjemme i den Hensigt at komme Syerskerne og Hjemmearbejdskvinder til Hjælp. Et saadant Forsøg vilde koste baade Tid og Penge og sikkert resultere i en Skuffelse; en Kontrol som den tilsigtede vilde blive meget vanskelig, bl. a. paa Grund af den forholdsvis store Indførsel af færdig Konfektion fra Tyskland, hvor Syerskerne lønnes endnu daarligere end her.

Den af Dr. Brinch fra Esbjerg i flere Provinsbyer rejste Bevægelse for at faa Køberne interesserede i en Forbedring af Syerskernes Kaar har den store Fordel fremfor de af Frøken Dahlberg anbefalede sociale Køberforeninger, at den gaar Haand i Haand med Dannelsen af — upolitiske — Fagforeninger, som kan paase, at de Aftaler, der træffes om Lønforbed-

ringer under den offentlige Menings Tryk, bliver staaende ved Magt, naar Publikums i Øjeblikket vakte Interesse maaske senere slumrer ind.

Det er vanskeligt at organisere Syerskerne og andre Hjemmearbejdskvinder, men det forekommer mig, at det *er* ad den Vej Spørgsmaalet om en Forbedring af deres Lønvilkaar til syvende og sidst skal løses. Forsøg i andre Retninger, uden om faglige Sammenslutninger — som jo ikke absolut behøver at være socialdemokratiske — vil efter min Mening kun blive Spild af Kræfter og Penge og forarsage Forhaling af de ønskede Forbedringer.

Louise Neergaard.

## Indgivet Andragende.

### Folkeskolens Tilsyn.

Den 22. Dec. d. A. har D. K., paa Foranledning af det af D. K. nedsatte »Udvalg angaaende Kvinders Adgang til Embeder« indsendt følgende Andragende:

*Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.*

»Dansk Kvindesamfund tillader sig i Ærbødighed at andrage det høje Ministerium om, at der til den nylig nedsatte »Kommission til Overvejelse af en mulig Ændring i Folkeskolens Tilsyn m. m.« maatte blive tilkaldt nogle særlig skoleinteresserede Kvinder.

Det har nemlig vakt megen Forbavselse, at der i denne Kommission kun findes een eneste Kvinde\*) — ved Siden af 22 Mænd, især da Kvinderne allerede i en lang Aarrække har udført et stort Arbejde i Skolens Tjeneste, og man derfor havde Grund til at tro, at deres Indsigt paa dette Omraade kunde være af Betydning for Kommissionens Arbejde.«

\*) Denne eneste Kvinde er Frk. Lucie Jensen, Gelsted. Formand for D. K.s Gelsted-Kreds samt Formand for den stedlige Hjælpekasse.

Red.